

LEX DEI

**Modalități de abordare a unor aspecte
juridice din perspectivă spirituală**

**BUCUREȘTI
2024**

Prefață.....	7
Capitolul I	
Dreptul divin. Misiunea personală. Aurul spiritual	13
Capitolul 2	
Despre Karma. Acte și fapte juridice producătoare de karmă.....	23
Capitolul 3	
Plata karmei. Dobândirea aurului spiritual	45
Capitolul 4	
Principiul contradictorialității în procesul civil și penal. Pierderile și recuperările de suflet.	79
Capitolul 5	
Judecata divină și judecata pământească	89
Capitolul 6	
Rolul activ al judecătorului în aflarea adevărului. Adevărul divin. Adevărul juridic.....	111
Capitolul 7	
Onorariu. Afacerea. Sporul.....	121
Capitolul 8	
Îngeri întrupați	139

Capitolul 9

Dragonii. Dragonii instanțelor

și ai penitenciarelor145

Capitolul 10

Femeile din justiție. Energia Yin-Yang151

Capitolul 11

Roboții. Inteligența artificială în domeniul juridic155

Capitolul 12

Pregătirea practicianului, a biroului și a spațiului de
judecată159

Capitolul 13

Radiestezie juridică. Evaluarea cauzei clientului,
adversarului și a instanței167

Capitolul 14

Rugăciuni de suflet193

Capitolul 15

Meditații217

Capitolul 1

Dreptul divin. Misiunea personală. Aurul spiritual

Lucrătorul în lumină este omul care face voia lui Dumnezeu. Este cel care alege să își facă misiunea personală pe această planetă dând prioritate legilor universale, fără a neglija însă existența sa pe Pământ. Mai exact, nu toți ne naștem sfinți și nu toți ajungem la sfințenie, însă putem deveni cea mai bună versiune a noastră.

Uneori, este suficient să manifesti intenția de a face voia lui Dumnezeu și de a intra pe “calea cunoașterii” pentru ca viața ta să o ia această direcție. Totul constă în a-ți asculta sufletul și a-l pune în acord cu mintea și conștiința. Iar dacă ai norocul să te situezi printre sufletele întrupate foarte evolute, conștiința ta se va uni cu Marii Maeștrii Înălțați.

A face voia divină presupune a-ți împlini **misiunea personală**, folosindu-ți sau chiar sporindu-ți **darurile divine primite**.

Întotdeauna, când ai ca misiune personală să faci un anumit lucru, oricare ar fi el, ți se dau și darurile și resursele de care ai nevoie pentru a o realiza. Însă, cum se spune: *Dumnezeu îți dă, nu-ți bagă și în desagă.*

Ca om, trebuie să te străduiești să dobândești sau să activezi pe parcurs toate capacitățile, abilitățile și cunoașterea necesară pentru a duce la bun sfârșit ceea ce ți-ai asumat ca suflet, printr-un contract 😊 cu Dumnezeu.

E asemănător cu codul civil: nu respecti contractul, plătești daune sau penalități 😊. Partea nasoală e că nu poți invoca nici o cauză de nulitate, forță majoră sau caz fortuit. Ce poți să faci, ca om de lumină, este să obții, eventual, acceptul Sfintei Treimi pentru mici modificări ale contractului.

Acceptul Sfintei Treimi, este un parametru radiestezeic asupra căruia voi reveni într-un capitol dedicat măsurătorilor radiestezeice.

Dar este posibilă și varianta ca, pe parcursul vieții, să obții misiuni personale suplimentare, ca urmare a îndeplinirii obligațiilor asumate ca suflet în viața actuală.

Misiunile suplimentare se primesc atunci când știi să îți folosești talanții, să îi sporești și când ți-ai îndeplinit o mare parte din misiunea personală.

Se mai pot da misiuni personale atunci când ceri ceva de la Dumnezeu, un lucru important pentru tine.

Întotdeauna sufletul tău este întrebat dacă acceptă misiunea. Adică nu îți bagă nimeni pe gât o misiune personală dacă tu nu o accepți.

În viața aceasta, am primit câteva misiuni personale suplimentare. O parte datorită drumului spiritual parcurs, pe de altă parte, ca urmare a unor cereri personale.

Unele misiuni pot fi mărunte pentru oameni, însă, în iconomia lui Dumnezeu, ele au mare importanță.

La începutul drumului meu, într-o liturghie, mă rugam în fața icoanei Maicii Domnului pentru mine și fiica mea. Era ceva punctual, aproape imposibil de realizat. Fără să îmi dau seama am intrat într-un dialog cu Ea, Maica, cerându-mi ca eu și fiica mea să coasem un veșmânt. Eu îi tot spuneam că nu știu să cos și că nu înțeleg cum pot să realizez acest lucru. În fine... Mi-am luat inima în dinți și m-am dus să îi spun preotului de la acea biserică. Și pentru că mă temeam să nu mă considere vreo îndrăcită sau cine mai știe ce, am început cu formula:

- Știți, părinte, eu chiar sunt într-o situație delicată, să nu mă credeți nebună, dar mi-a cerut Maica să îi fac un veșmânt.

Spre surprinderea mea, părintele, după ce mi-a cerut mai multe detalii despre cum am primit această informație, a încuviințat să fac dar către Maica Domnului, un veșmânt pentru icoană.

După multe căutări și ceva luni de așteptare, părintele m-a abordat și mi-a spus că, întâmplător, trecuseră măicuțele de la Mănăstirea Brâncoveni 😊 și se oferiseră să facă ele un veșmânt, urmând ca eu să-l achit.

În postul Paștelui al aceluiași an, măicuțele au adus veșmântul, însă fiind culoarea albastră, părintele a hotărât să-l pună la icoana Sfântului Nicolae, la sărbătoarea din vară.

Întâmplarea a venit cu multe învoățăminte. Nici un sfânt nu cere pentru el și orice misiune pe care o primești și o accepți vine și cu resursele necesare pentru a o împlini.

În cazul acesta, pe lângă marele ajutor primit în problema respectivă, am primit și un mare dar...

Peste zece ani, aflându-mă, din nou în aceeași biserică, în ajunul Rusaliilor, am simțit cum Maica îmi așază pe cap un veșmânt ca al ei, dar de culoare albastră. Mi-a spus că este un dar, o inițiere în lumină pe care am dreptul să o primesc. Și eu, omul...întreb de ce este culoarea albastră, pentru că nu este neapărat culoarea mea preferată.

Iar Ea, cu blândețe, mi-a răspuns:

- Este cel pe care mi l-ai dăruit tu acum zece ani."

Uitasem...

Concluzionând, misiunile personale, indiferent de dimensiunea lor, mici sau mari, sunt, de fapt, acele sarcini pe care noi ni le asumăm în fața lui Dumnezeu să le îndeplinim. Indiferent de forma manifestării noastre (promisiune, legământ, jurământ sau contract), ca suflete, suntem obligați să îndeplinim ceea ce ne-am asumat în voia Lui și în fața Lui.

La întrupare, fiecare dintre noi venim "în desagă" cu niște **talanti**. Suntem responsabili de modul în care

îi folosim, iar la întoarcerea "acasă" vom da socoteală pentru fiecare bănuț.

Orice talant înmulțit sporește **dreptul divin**.

Aș putea defini dreptul divin (pentru că nouă, juriștilor, ne plac definițiile 😊) ca fiind totalitatea privilegiilor cu care te naști sau pe care le dobândești de-a lungul vieții. Dreptul divin se manifestă în toate aspectele vieții unui om, atât în cele materiale, cât și în cele subtile ale vieții.

Există în Scriptură multe pilde care au legătură cu sporirea dreptului divin (talantul înmulțit), însă mă voi opri acum strict la Pilda Talanților, din Evanghelia lui Matei.

"Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare, plecând departe și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa.

Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui și a plecat.

Îndată mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său.

După multă vreme a venit stăpânul acelor slugi și a făcut socoteală cu ele.

Și, apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând:

- Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei.

Zis-a lui stăpânul:

- Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis:

-Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei.

Zis-a stăpânul:

-Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis:

-Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat și, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

Și răspunzând, stăpânul său i-a zis:

-Slugă vicleană și leneșă, știi că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea, deci, ca tu să dai banii Mei schimbătorilor de bani și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisoși, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe slugă netrebnică aruncați-o în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Acestea zicând, a strigat:

- Cine are urechi de auzit, să audă!"

(Matei 25, 14-30)

Pilda talanților are foarte multe înțelesuri și se referă nu numai la componenta spirituală, ci și la viața umană, în general, la modul în care fiecare își dezvoltă sau își cultivă talentul ori diferitele calități și le pune în slujba aproapelui.

Dumnezeu diferențiază darurile, nu dăruiește tuturor oamenilor același număr de talanți: unora le dăruiește mai puțini, iar altora le dăruiește mai mulți, ceea ce înseamnă că Dumnezeu cunoaște puterea fiecăruia dintre oameni de a înmulți talanți.

Primirea darurilor este însoțită de responsabilitate față de ele. Practic, dacă nu îți folosești darurile primite de la Dumnezeu sau le folosești în scopuri rele, riști să le pierzi și să mai plătești pentru asta.

În teoria ortodoxă, se menționează, de regulă, că darurile pentru înmulțirea talanților se primesc în Cer, la întoarcerea acasă.

Poate fi și acesta un adevăr, însă eu consider că sporirea talanților are ca efect imediat obținerea de drepturi divine care facilitează împlinirea misiunilor personale, aici, pe Pământ.

Împlinirea **misiunilor personale**, învățarea **lecțiilor** pentru care ai fost întrupat pe Pământ și obținerea de **aur spiritual** sunt esențiale pentru obținerea altor drepturi divine, inclusiv în Cer. Până și acolo contează aurul 😊. Ai aur spiritual, "cumperi" drepturi divine.

Exista, în trecut, o practică a bătrânilor de a-și da de pomană în timpul vieții. Bunica mea, de exemplu, și-a făcut încă o casă, din pomeni. Este o practică foarte

bună. Faci milostenii, iar aurul spiritual produs îl direcționezi și depozitezi în Banca Cerească.

Cu siguranță mulți dintre voi, de-a lungul vieții, au visat rude sau alte persoane apropiate decedate care cereau câte ceva: haine, mâncare, apă, etc. Este bine să le dați pentru că ei au nevoie de acele lucruri acolo unde sunt. Aurul lor nu le-a fost de ajuns.

În plus, fiecare suflet are nevoie de aur ca să treacă vămile cerești.

Revenind la pilda talanților, ea mai arată că Dumnezeu *nu cere nimănui peste puterile lui, ci El cere ca omul să înmulțească după posibilitățile sale, după talanții sau calitățile pe care le-a primit la naștere sau de-al lungul vieții*. Prin urmare, bucuria Lui este aceeași și pentru toate sufletele care înmulțesc talanții, iar iubirea Lui este pentru toți, inclusiv pentru fii Lui "rătăciți".

Dogma ortodoxă menționează că *Dumnezeu nu este mulțumit dacă omul ține doar pentru sine calitățile pe care le are, pentru ca acesta trebuie să le pună în slujba semenilor săi*.

Este adevărat că aurul spiritual produs atunci când darurile tale sunt folosite pentru binele celorlalți este mult mai "greu", însă și atunci când le folosești pentru binele tău este important. Până la urmă, evoluția ta ca om și suflet este cea mai importantă.

Este important să reții că primirea și înmulțirea darurilor divine produc o mare bucurie sufletului, iar această înmulțire a darurilor presupune cunoaștere și iubire de Dumnezeu și de oameni.

Măsura iubirii de Dumnezeu și de oameni este, în general, influențată de natura și evoluția sufletului

întrupat, putând fi determinată și prin măsurători radiestezice.

Îngerii de lumină întrupați, de exemplu, întotdeauna îl vor iubi pe Dumnezeu mai mult, iar pe oameni mult mai puțin. Majoritatea îngerilor de lumină întrupați pe care i-am întâlnit nu și-au dorit să se nască pe Pământ, nu iubesc viața și nu prea le plac oamenii. Cu excepția îngerilor iubirii, care îi plac pe toți 😊. Dar, chiar și aceștia nu și-au dorit, neapărat, să vină aici.

Spre deosebire de oameni, care își aleg întruparea pe Pământ, îngerii de lumină se supun voinței lui Dumnezeu. Acesta este unul dintre motivele pentru care ei, chiar și pe Pământ, trebuie să facă Voia lui Dumnezeu 100%. Orice nesupunere sau revoltă a unui înger de lumină, îi va produce "căderea".

Unii dintre îngeri au fost ghizi (îngeri păzitori), însă pentru că și-au ratat misiunea, au primit sarcina întrupării pe Pământ pentru a experimenta aspectele existenței în acest univers din perspectiva umană și pentru a-și învăța lecțiile.

Alți îngeri de lumină au fost trimiși să implementeze în conștiința oamenilor anumite valori spirituale, ei devenind conducători, ghizi, maștri, formatori de opinie.

Desigur, nu toți conducătorii, ghizii, maestrul sau formatorii de opinie sunt îngeri de lumină întrupați. Printre aceștia se pot afla și alte entități, mai puțin bune sau chiar malefice, așa că este bine să fim atenți pe cine urmăm.